

LEDČICKÉ NOVINY

XIV. ročník, leden – březen 2013

Slovo starostky

Vážení spoluobčané,
poprvé v roce 2013 si vás dovoluji prostřednictvím našich Ledčických novinek pozdravit a předat pár nových informací.

Nejprve bych chtěla poděkovat všem, kteří se zúčastnili ledčického masopustu a hlavně svou práci přispěli ke zdárnému zakončení celé akce. Mohla bych zde vyjmenovat dlouhý seznam těch, kteří byli přímo vidět, ale i ty, co v uvedený den zde třeba ani nebyli, nicméně bez jejich pomoci bychom se neobešli. Příkladem za všechny, které si dovolím jmenovat, je Olinka Srbová. Ač v tu dobu se po zdravotní stránce necítila zrovna nejlépe, stejně jako každým rokem napekla všechny buchty do jitrnic a ještě nějaké dobroty ke kafičku. Moc děkujeme. I když si všichni moc přejeme jaro, nedůvěřivě se díváme do kalendáře a neustále sledujeme předpověď počasí, jaro se ne a ne ukázat. Přesto bych chtěla požádat všechny vlastníky nemovitosti v naší obci o nezbytný jarní úklid před jejich domečky a poděkovat všem, kteří to i bez naší výzvy dělají rok co rok. Nejenže zametou před vlastním obydlím, ale ještě upravují velkou část veřejného prostranství na vlastní náklady. Příkladem jsou manželé Patlejchovi, Plickovi, Mládkovi a další. I vám patří velký dík.

Dále bych upozornila na změnu Obecně závazné vyhlášky obce Ledčice č. 1/2012 o místním poplatku za komunální odpad. V letošním roce jsme museli přistoupit k navýšení o sto korun u osoby starší 15 let. Možná se to někomu bude zdát příliš, ale i tak obec ze svého rozpočtu doplácí poměrně značnou částku. Skutečné náklady na likvidaci odpadu na jednoho obyvatele naší obce činí 867,- Kč, zatímco dospělý platí šest set korun a děti čtyři sta. A náklady stále porostou!

Podle sdělení Ministerstva životního prostředí ČR bude nově připravovaný zákon o odpadech obsahovat povinnost třídít bioodpady. Co to pro nás znamená? Buď další nádobu na tento druh odpadu (zbytky jídel, kromě masa a kostí, veškerý odpad rostlinného původu, odpad ze zahrádek apod.) nebo to, co mnohé domácnosti již dělají. Tedy pořídít si kompostér nebo založit vlastní kompost. Pro toho, kdo vlastní alespoň kousek pozemku, je to nejlepší a nejlevnější řešení. I dnes se setkáváme s tím, že občané stále ještě netřídí komunální odpad tak, jak mají. Podle platné legislativy je povinností každého z nás vytrídít z odpadu sklo, plasty, papír, nápojové kartony, železo a také nebezpečný odpad. To, co často vidáme v popelnicích svědčí o tom, že třídít odpad mnozí z nás ještě neumějí. Ale pozor! Svozová firma, která komunální odpad z obce odváží, má právo nádobu na něj zanechat na místě nevysypanou, pokud v ní objeví složky nevytríděného odpadu. Zastupitelstvo obce rozhodlo vybudovat v letošním roce ještě další dvě stanoviště na separovaný odpad. Ta by měla zase o něco více přispět k usnadnění jeho třídění v naší obci.

Již za několik desítek hodin přivítáme svátky jara, i když víceméně pohledem do kalendáře, než pohledem z okna, přesto vám všem přeji:

Vejce pěkně malované,
těž mazance vypékané,
řehtačky a mrskanice
i štamprlička slivovice,
tak se svátky jara slaví,
ať jste veselí a zdraví.

Krásné prožití velikonočních
svátků, hodně zdravíčka a sluníčka jak na
nebíčku, tak i v srdíčku vám přeje

Jiřina Michovská

Malá ledčická

kronika

Blahopřejeme

V prvním čtvrtletí letošního roku narozeniny oslavili:

Zdeněk Kořínek, č. p. 154 – 50 let; Iva Škarohlídková, č. p. 217 – 50 let; Vlastimil Justa, č. p. 161 – 50 let; Zdeněk Klatovský, č. p. 174 – 50 let; Zdeňka Kostelánská, č. p. 163 – 50 let; Jaroslava Hýblová, č. p. 133 – 55 let; Václav Hýbl, č. p. 133 – 55 let; Jiří Vysoký, č. p. 221 – 55 let; Jaroslav Kaňka, č. p. 140 – 60 let; Jaroslav Jansa, č. p. 91 – 65 let; Jana Jansová, č. p. 205 – 65 let; Václav Hrnčír, č. p. 77 – 65 let; Vlasta Koubová, č. p. 145 – 70 let; Libuše Jarošová, č. p. 95 – 70 let; Danuše Frühaufová, č. p. 51 – 75 let; Karel Král, č. p. 132 – 80 let; Josef Došek, č. p. 176 – 81 let; Marie Jiránková, č. p. 175 – 82 let; Bohuslava Králová, č. p. 167 – 83 let; Miluše Došková, č. p. 103 – 86 let.

Všem oslavencům do dalších let přejeme hodně zdraví, klidu a pohody!

Vítáme naše nejmenší

V prvním čtvrtletí letošního roku se u nás narodily:

Barborka Nekvindová č. p. 236, Mareček Vysoký č. p. 221

Dětem i jejich rodičům přejeme štěstí a zdraví!

Jeho život se naplnil

V prvním čtvrtletí letošního roku nás navždy opustil: Jozef Jarabica, č. p. 13.

Čest jeho památce!

Program

- 11. 4. 2013** – Přijďte s námi číst. Téma: „Má nejmilejší knížka“ - **od 15.30 hod.** v ledčické knihovně
- 25. 4. 2013** – Beseda na téma „Prevence kriminality“ s lektorem Mgr. Pavlem Šourkem
základní škola - **od 13.00 hod.**
Senior klub - **od 15.30 hod.**
- 30. 4. 2013** – Čarodějnice - vystoupení žáků ZŠ a MŠ, soutěže o ceny - **od 19.00 hod.** „Na skalce“
- 1. 5. 2013** – Vítání nových občánků **od 14.00 hod.** v budově základní školy
- 4. 5. 2013** – Zájezd do Polska
- 19. 5. 2013** – Koncert v kostele sv. Václava – Ledčický příležitostný sbor
- 24. 5. 2013** – Zájezd do Leteckého muzea Kbely – provázet budou a odborný výklad povedou
plk. v. v. Ing. Oldřich Pelčák – československý kosmonaut – kandidát na let do vesmíru
a pplk. v. v. Josef Miler - bývalý stíhací pilot
- 1. 6. 2013** - Den dětí **od 14.00 hod.** na hřišti před budovou základní školy

Změna programu vyhrazena

Aktualitky

Zápis ze zasedání Zastupitelstva obce Ledčice konaného dne 17. 12. 2012 od 18.00 hodin v budově ZŠ

Návrh usnesení:

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje následující program veřejného zasedání:

- 1) Zahájení
- 2) Určení zapisovatele, ověřovatelů zápisu a kontrola zápisu
- 3) Schválení programu
- 4) Rozpočet obce pro rok 2013
- 5) Inventarizace majetku obce
- 6) Pověření k provedení rozpočtového opatření č. 8 k 31. 12. 2012
- 7) Různé: a) Likvidace os. auta
b) Výpověď z mělnického útulku pro psy
c) Směrnice upravující vztahy mezi PO a jejím zřizovatelem
- 8) Diskuse
- 9) Závěr

Usnesení č. 66 bylo schváleno.

4) Rozpočet obce pro rok 2013

Předsedající seznámila přítomné s rozpočtem obce Ledčice pro rok 2013 po zapracování změn z předchozího jednání zastupitelstva dne 28. 11. 2012.

Takto zpracovaný rozpočet byl vyvěšen na úřední desce od 1. 12. 2012 do 16. 12. 2012.

Návrh usnesení

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje rozpočet Obce Ledčice pro rok 2013 s navýšením § 3429, pol. 5222 o 5 000,00 Kč

Usnesení č. 67 bylo schváleno.

5) Inventarizace majetku obce Ledčice

Návrh usnesení:

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje předsedou inventarizační komise Tomáše Šourka, členy inventarizační komise Kamila Hlavsovou, Martinu Reilichovou a Miloše Budku.

Usnesení č. 68 bylo schváleno.

6) Pověření k provedení rozpočtového opatření č. 8 k 31. 12. 2012

Návrh usnesení:

Zastupitelstvo obce Ledčice zmocňuje starostku obce k provedení rozpočtového opatření č. 8 ke dni 31. 12. 2012, které bude projednáno na nejbližším veřejném zasedání Zastupitelstva obce Ledčice v roce 2013.

Usnesení č. 69 bylo schváleno.

7) Různé:

- a) Likvidace os. auta

Návrh usnesení:

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje vyřazení vozidla z majetku obce a jeho následnou likvidaci.

Usnesení č. 70 bylo schváleno.

b) Výpověď z mělnického útulku pro psy

Návrh usnesení:

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje uzavření smlouvy s Občanským sdružením DOGPOINT jako s nástupnickou organizací Mělnického útulku pro psy a kočky v případě, že tento útulek skutečně ukončí svou činnost.

Usnesení č. 71 bylo schváleno.

c) Směrnice č. 1/ 2012 o zásadách vztahů obce Ledčice a jejích orgánů - k příspěvkovým organizacím.

Návrh usnesení:

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje Směrnice č. 1/2012 o zásadách vztahů obce Ledčice a jejích orgánů k příspěvkovým organizacím. Po prověření, zda je to možné dle platné legislativy do směrnice zapracovat:

- 1) Ředitele PO do funkce potvrzuje a odvolává zastupitelstvo.
- 2) Vlastní hodnocení školy se neprovádí na základě platné vyhlášky.
- 3) Organizační zabezpečení se bude provádět 1x ročně.
- 4) Školní vzdělávací program bude k nahlédnutí na viditelném místě v budově školy a na doporučení ČŠI se nebude vyvěšovat na webové stránky.

Usnesení č. 72 bylo schváleno.

7) Diskuse

Paní Jiřina Michovská

- předložila zastupitelstvu ke zvážení návrh na změnu OZV – úleva pro důchodce
- poděkovala panu Martinu Živnému za sponzorský dar na VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ a panu Davidu Paškovi za sponzorský dar pro JSDH Ledčice.

Pan Jiří Sirový

- navrhl podanou stížnost na MŠ Ledčice a inspekční zprávu uveřejnit v Ledčických novinkách, ale po vzájemné diskusi od návrhu ustoupil. Z diskuse vzešlo, že by bylo případně možné do novinek uveřejnit info o proběhnutí inspekce v ZŠ Ledčice

8) Závěr

Starostka obce poděkovala všem přítomným občanům i zastupitelům za účast a jejich celoroční práci a pozvala je na další veřejné zasedání Zastupitelstva obce Ledčice, které proběhne již v roce 2013.

Předsedající ukončila zasedání zastupitelstva ve 20.55 hodin

Závěrečný účet Obce Ledčice za rok 2012

(§ 17 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění platných předpisů)

Hospodaření Obce Ledčice v roce 2012 se řídilo v souladu se schváleným rozpočtem Obce Ledčice na rok 2012 (schváleno usnesením Zastupitelstva Obce Ledčice č. 119 ze dne 14. 12. 2011).

Během roku 2012 došlo k úpravám rozpočtu **rozpočtovými opatřeními**, které Zastupitelstvo obce Ledčice schválilo usnesením:

č. 21 dne 26. 3. 2012, č. 28 dne 27. 4. 2012, č. 41 dne 28. 6. 2012, č. 49 dne 25. 9. 2012, č. 64 dne 28. 11. 2012, č. 69 dne 17. 12. 2012 současně s pověřením rozpočtového opatření k 31. 12. 2012.

Dále byla rozpočtová opatření:

č. 3 dne 31. 5. 2012 v rámci paragrafů a č. 6 schválené radou obce dne 22. 10. 2012.

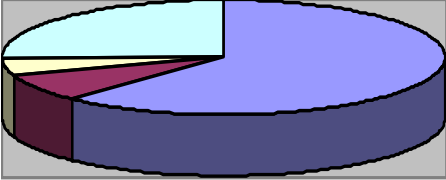
1. Údaje o plnění příjmů a výdajů za rok 2012

Údaje o plnění rozpočtu příjmů, výdajů a o dalších finančních operacích v plném členění podle rozpočtové skladby jsou zobrazeny ve výkazu FIN 2-12, který je přílohou této zprávy.

Rekapitulace příjmů, výdajů a financování	schválený rozpočet	rozpočet po změnách	výsledek od počátku roku
Daňové příjmy	5 252 000,00	6 124 090,00	6 123 487,53
Nedaňové příjmy	826 000,00	758 400,00	756 547,40
Kapitálové příjmy	800 000,00	507 300,00	507 288,79
Přijaté transfery	2 393 000,00	2 491 100,00	2 490 792,20
Příjmy celkem	9 271 000,00	9 880 890,00	9 878 115,92

Běžné výdaje	5 383 000,00	5 616 804,00	5 600 280,97
Kapitálové výdaje	2 888 000,00	4 251 050,00	4 250 014,97
Výdaje celkem	8 271 000,00	9 867 854,00	9 850 295,94
Financování	1 000 000,00	13 036,00	27 819,98

1.1.2 Složení realizovaných příjmů Obce Ledčice v roce 2012

Rekapitulace příjmů	% z příjmů	Kč	
Daňové příjmy	61,99	6 123 487,53	
Nedaňové příjmy	7,66	756 547,40	
Kapitálové příjmy	5,14	507 288,79	
Přijaté transfery	25,21	2 490 792,20	
Příjmy celkem	100	9 878 115,92	

1.1.3 Kapitálové příjmy

Obec Ledčice v roce 2012 obdržela kapitálové příjmy v celkové výši **507 288,79 Kč**:

- 1) Příjem z přijatých příspěvků na pořízení dlouhodobého majetku – stavebního díla „Kanalizace obce Ledčice“ byl **48 288,79 Kč**.
- 2) Dále byl na základě Smlouvy o smlouvě budoucí kupní č. CES 1770/2007/EO/17 s firmou Severočeská vodárenská společnost a. s., IČ: 49099469, se sídlem Teplice, Přítkovská 1689, PSČ 415 50 uzavřen Dodatek č. 1 o prodeji stavby „Kanalizace obce Ledčice“, podle kterého byla obci dne 21. 6. 2012 vyplacena částka **459 000 Kč** za připojení místa ke kanalizaci. Dodatek č. 1 byl schválen ZO dne 27. 4. 2012 usnesením č. 31.

1.1.4 Přijaté transfery

Transfery do rozpočtu obce za rok 2012 činily celkem **2 490 729,20 Kč**. Rozpis přijatých transferů a jejich čerpání v průběhu roku 2012 je zpracován v **tabulce č. 1**. Při finančním vypořádání obce za rok 2012 bylo dle Podmínek o poskytnutí dotací zasláno příslušným poskytovatelům vyúčtování o využití dotací.

tabulka č. 1

Transfery	název	smlouvy /doplatky k vyúčtování v roce 2011/2012/2013	poskytnuto k 31. 12. 2012	použito k 31. 12. 2012	zůstatek/doplatek pro rok 2013
neinvestiční 4111 UZ 98 008	Volby prezidenta ČR		1 000,00 Kč	1 000,00 Kč	0
neinvestiční 4111 UZ 98 193	Volby do zastupitelstev krajů		21 000 Kč	21 000 Kč	0
neinvestiční 4112	Stát. rozpočet pro obce a ZŠ		186 900,00 Kč	186 900,00 Kč	0
neinvestiční 4116 ÚZ 13 101	Úřad práce ze st. rozpočtu ČR		112 000,00 Kč	112 000,00 Kč	0
neinvestiční 4116 ÚZ 13 234	Úřad práce - Evropské fondy		144 000,00 Kč	144 000,00 Kč	0
neinvestiční 4116 UZ 34 002	Ministerstvo kultury - Obnova kult. památky - chlebová pec čp.15, rejstř. č. ÚSKP 100067		90 000,00 Kč	90 000,00 Kč	0
průtokový 4116 UZ 33 123	Transfer pro ZŠ a MŠ Ledčice		169 259,20 Kč	169 259,20 Kč	0
neinvestiční 4122 UZ 00 807	Oprava zázemí pro JSDH Ledčice	145 000,00Kč	145 000,00 Kč	145 000,00 Kč	0
neinvestiční 4121	Smlouva JSDH Ledčice – Obec Chržín		25 000,00 Kč	25 000,00 Kč	0
investiční 4222 UZ 00 806	Středočeský kraj - Obnova kult. památky - venkovský dům čp. 15, rejstř. č. ÚSKP 100067	2 551 114,00Kč	1 576 113,00 Kč	2 551 114,00 Kč	975 001,00 Kč
transfer 4139	Fond-převody		20 520,00 Kč	20 520,00 Kč	0
celkem			2 490 729,20 Kč	3 465 730,20 Kč	975 001,00 Kč

1.1.5 Nedaňové příjmy

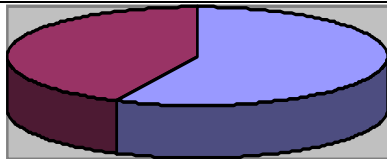
Obec Ledčice v roce 2012 obdržela nedaňové příjmy ve výši **756 547,40 Kč**. Rozpis přijatých nedaňových příjmů v průběhu roku 2012 je zpracován v **tabulce č. 2**.

tabulka č. 2

Název	účet §	příjmy
Příjem úhrad podle §32 Horního zákona	2119	159 569,00 Kč
Propagace příjmy z prodeje zboží	2143	814,00 Kč
Příspěvek kanalizace	2321	5 700,00 Kč
LedciceNet	2499	65 650,00 Kč
Kultura, sdělovací prostředky – LN	33**	30 407,75 Kč
Sport – přeplatky energie, výhra Dřevěná stavba 2012	34**	13 664,00 Kč
Komunální služby – nájmy, věcná břemena	36**	332 314,00 Kč
Sběrný dvůr, EKO KOM	37**	65 652,50 Kč
Požární ochrana dobrovolná část – přeplatek energie	55**	3 241,63 Kč
Místní správa	61**	41 157,03 Kč
Finanční operace	63**	4 798,49 Kč
Splátky půjček od obyvatelstva FRB	2460	33 579,00 Kč
Nedaňové příjmy celkem		756 547,40 Kč

Úhrn plnění rozpočtových výdajů

Rekapitulace výdajů	% z výdajů	Kč
Kapitálové výdaje	43,15	4 250 014,97
Běžné výdaje	56,85	5 600 280,97
Výdaje celkem	100	9 850 295,94

■ Běžné výdaje
■ Kapitálové výdaje

1.2.2 Kapitálové výdaje

Obec Ledčice v roce 2012 měla kapitálové výdaje ve výši **4 250 014,97 Kč**, rozpis v **tabulce č. 3**.

tabulka č. 3

Název	účet §	výdaje
LedciceNet – rekonstrukce	24**	97 128,00 Kč
Kultura – čp. 15	3322	2 458 761,93 Kč
Kultura – Ledčická stodola – dveře záloha	3392	26 000,00 Kč
Veřejné osvětlení	3631	1 080 000,00 Kč
Veřejná zeleň – traktůrek	3745	150 146,00 Kč
JSDH Ledčice – topenářské práce	5512	133 240,00 Kč
Místní správa – auto – úvěr	6171	278 249,04 Kč
Místní správa – auto – záloha	6171	26 490,00 Kč
Kapitálové výdaje celkem		4 250 014,97 Kč

1.2.2 Běžné výdaje

Obec Ledčice v roce 2012 měla běžné výdaje ve výši **5 600 280,97 Kč**. Podrobné členění běžných výdajů vynaložených v roce 2012 je zobrazeno ve výkazu FIN 2-12, který je přílohou této zprávy, rozpis podle odvětví v **tabulce č. 4**.

tabulka č. 4

Název	účet §	výdaje
Psí útulek, les	1***	21 500,00 Kč
Silnice	22**	19 704,00 Kč
Ledcice.Net	2499	139 530,00 Kč

Základní školy	3113	862 414,20 Kč
Kultura	33**	460 755,70 Kč
Tělovýchovná činnost	34**	225 569,00 Kč
Dětský lékař ambulance	3511	3 000,00 Kč
Komunální služby a územní rozvoj	36**	172 176,40 Kč
Veřejná zeleň, životní prostředí	37**	1 230 156,00 Kč
JSDH,BOZP	55**	60 884,00 Kč
Všeobecná veřejná správa	61**	1 881 521,12 Kč
Finanční operace včetně DPPO	63**	523 070,55 Kč
Běžné výdaje celkem		5 600 280,97 Kč

1.3 Financování – příjmy a výdaje

Výsledek roku 2012 skončil financováním výdajů ve výši **-27 819,98 Kč**, rozpis v *tabulce č. 5*.
tabulka č. 5

Dlouhodobá přijatá půjčka – auto	+278 249,04 Kč
Změna stavu krátkodobých prostředků na ZBÚ	+ 709 289,26 Kč
Celková výše financování příjmů v roce 2012	+987 638,30 Kč
Splátka úvěru na kanalizaci	-1 000 000,00 Kč
Splátka úvěr - auto	-15 458,28 Kč
Celková výše financování výdajů v roce 2012	-1 015 458,28 Kč
Financování výdajů	- 27 819,98 Kč

2. Stav účelových fondů a finančních aktiv

2.1. Fond rozvoje bydlení

stav k 31. 12. 2012 **54 845,88,- Kč**

Příjmy fondu tvoří splátky z půjček poskytnutých v minulých letech, výdajem fondu jsou půjčky poskytnuté občanům dle Pravidel č. 1/2003 stanovujících postup pro poskytování úvěrů vlastníkům bytů a rodinných domů z „Programu poskytování státních půjček na opravy, modernizaci a rozšíření bytového fondu“ v obci Ledčice. Zastupitelstvo obce Ledčice je schválilo usnesením č. 30/2003 na svém zasedání dne 23. 10. 2003 v souladu s ust. § 10, zákona č. 128/2000 Sb., o obcích v platném znění.

2.2. Sociální fond

stav k 31. 12. 2012 **57 989,38,- Kč**

Tvorba a čerpání fondu se řídí rozpočtem obce a směrnicemi sociálního fondu schváleným zastupitelstvem obce dne 28. 6. 2005 usnesením č.16/2006 a podle vyhlášky 114/2002 v platném znění.

2.3. Zůstatky na bankovních účtech

stav k 31. 12. 2012 **456 990,20,- Kč**

3. Inventarizace majetku

Inventarizace byla zahájena dne 7. 1. 2013, ukončena dne 15. 2. 2013 a byla provedena ke dni 31. 12. 2012. Inventarizační komise potvrdila, že inventarizace byla provedena podle zákona o účetnictví 563/91 Sb. a vyhlášky 270/2010 a veškerý majetek a závazky jsou uvedeny v inventarizačních soupisech a jeho ocenění bylo zkontrolováno a uvedeno v Inventarizační zprávě. Rozdíly nebyly zjištěny a opatření k odstranění nebyla uložena.

Aktiva	Výsledek k 31. 12 2012
Dlouhodobý nehmotný majetek	897 572,80 Kč
Dlouhodobý hmotný majetek	98 247 977,00 Kč
Dlouhodobý finanční majetek	1 150 000,00 Kč
Dlouhodobé pohledávky – FRB – půjčky občanům	92 936,00 Kč
Zásoby – reklamní předměty	41 325,00 Kč
Krátkodobé pohledávky – zálohy energie, poplatky TDO a psi, pohledávky transfery doplatek	1 206 070 Kč
Krátkodobý finanční majetek – bankovní účty	569 825,46 Kč
Pasiva	
Vlastní kapitál	77 751 400,97 Kč
Dlouhodobé závazky – úvěr kanalizace a auto, záloha SVS	5 899 290,76 Kč
Krátkodobé závazky – mzdy 12/2012, dohadné účty	388 665,00 Kč

4. Hospodaření příspěvkové organizace zřízené obcí

Obec Ledčice má zřízenou jednu příspěvkovou organizaci:

Základní školu a mateřskou školu Ledčice, okr. Mělník

IČ 70 996 598

dne 24. 10. 2002 s účinností od 1. 1. 2003

Finanční příspěvek 550 000,- odsouhlasen Zastupitelstvem obce dne 14. 12. 2011 usnesením č. 119.

Příspěvková organizace v roce 2012 dosáhla výsledku hospodaření - **9 721,12 Kč**.

Roční účetní závěrky zřízené příspěvkové organizace byly předány zřizovateli 11. 2. 2013.

5. Hospodářský výsledek obce

Obec Ledčice vykázala výsledek účetního období za rok 2012 ve výši **+1 228 418,05 Kč**.

6. Dotace a příspěvky poskytnuté

6.1 Neinvestiční příspěvky za žáky

Obec Ledčice poskytla v roce 2012 neinvestiční příspěvek obcím:

- Straškov – Vodochody
- Horní Beřkovice
- Roudnice n. L.
- Kralupy n. V.

na úhradu provozních výdajů na docházku žáků podle § 178 Šolského zákona 561/2004 Sb., v celkové výši **100 885,00 Kč**

6.2 Neinvestiční příspěvky sdružením a spolkům

Na základě smlouvy byly obcí poskytnuty příspěvky:

- Myslivecké sdružení Ledčice-Jeviněves, poskytnut neinvestiční příspěvek dne 27. 11. 2012 ve výši **10 000,- Kč**, finanční vypořádání k 31. 12. 2012
- Základní kynologická organizace Ledčice 382, poskytnut neinvestiční příspěvek dne 28. 11. 2012 ve výši **10 000,- Kč**, finanční vypořádání k 31. 12. 2012.

7. Zpráva o finanční kontrole za rok 2012

7.1 Zpráva o výsledku přezkoumání hospodaření obce za rok 2012

Přezkoumání hospodaření provedl Krajský úřad Středočeského kraje, dílčí přezkoumání dne 24. 10. 2012 a závěrečné dne 25. 2. 2012.

Závěr přezkoumání hospodaření obce Ledčice za rok 2012: nebyly zjištěny chyby a nedostatky.

Přezkoumání bylo provedeno v souladu se zákonem č. 420/2004 Sb., o přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků a dobrovolných svazků obcí

Zpráva je součástí tohoto dokumentu.

7.2 Veřejnosprávní kontroly provedené v roce 2012

7.2.1

Obec provedla kontrolu 20. 11. 2012 ke dni 30. 9. 2012 u příspěvkové organizace Základní škola a mateřská škola Ledčice, okr. Mělník podle zákona 320/2001Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě s odkazem na § 15 zákona 552/1991 o státní kontrole.

Při kontrole uložila komise doporučení, které bylo zapsáno v Protokolu o kontrole a jeho plnění bude předmětem následných kontrol. Závažné nedostatky nebyly zjištěny.

7.2.2

Finanční kontrola, kterou provedla Finanční komise obce v rozsahu stanovených zákonem 320/2001 Sb., o finanční kontrole a ve znění pozdějších předpisů, je součástí finančního řízení obce zabezpečujícího hospodaření s veřejnými prostředky.

Ve smyslu ustanovení § 9 zákona o finanční kontrole obec vytvořila systém finanční kontroly, kterým zajišťuje vnitřní finanční kontrolu svého hospodaření. V roce 2012 proběhla kontrola k 30. 9. 2012. a k 31. 12. 2012.

Zpráva o výsledku finančních kontrol byla 13. 2. 2013 předložena v rozsahu a struktuře stanovené vyhláškou MF č. 416 ze dne 28. června 2004 v elektronické podobě Krajskému úřadu Středočeského kraje pro Ministerstvo financí ČR.

Závěr ZO: souhlas s celoročním hospodařením, a to bez výhrad.

Výměna řidičských průkazů

Vážení občané – řidiči,
v letošním roce jsou držitelé řidičského průkazu vydaného od 1. ledna 2001 do 30. dubna 2004 povinni požádat o jeho výměnu.

Jelikož je na konci tohoto roku plánováno stěhování Městského úřadu Kralupy nad Vltavou, odboru dopravy z Přemyslovy ulice do budovy nového MěÚ, dojde koncem roku k omezení úředních hodin.

Proto, prosím, neváhejte a zažádejte si o výměnu řidičského průkazu co nejdříve.

Děkujeme, Městský úřad Kralupy nad Vltavou

NEVYMĚNÍŠ - NEPOJEDEŠ

Řidičské průkazy vydané od 1. ledna 2001 do 30. dubna 2004 jsou jejich držitelé povinni vyměnit do **31. prosince 2013**.

Rozhodující pro výměnu řidičského průkazu je datum jeho vydání, nikoliv typ řidičského průkazu (viz § 134 zákona č. 361/2000 Sb.)

Jste držitelem tohoto řidičského průkazu? Podejte žádost o výměnu co nejdříve!

Další informace získáte na internetových stránkách
www.vymentesiridicak.cz

Co musím mít s sebou?
platný doklad totožnosti (občanský průkaz, pas)
jednu fotografii o rozměrech 3,5 x 4,5 cm
řidičský průkaz, kterému končí platnost

Kolik mě to bude stát?
povinná výměna řidičského průkazu
je osvobozena od správního poplatku

Kde si mohu vyměnit svůj ŘP?
na příslušném pracovišti
obecního úřadu obce s rozšířenou působností
(podle místa trvalého pobytu držitele řidičského průkazu)

Kdy mně bude vydán nový ŘP?
nejpozději do 20 dnů ode dne podání žádosti
(popř. do 5 pracovních dnů po úhradě
správního poplatku 500 Kč)

Ministerstvo dopravy

Trestná činnost v číslech – Územní odbor PČR Mělník nprap. Václav Tichý

	2012	2011
Zjištěno tr. činů	2 628	2 894
Objasněno	1 267	1 326
V %	48,21	45,82
Stíháno osob	1 233	1 264
Recidivisté	684	617
Celkem škoda v tis. Kč	274 447	95 695

Jak lze z čísel vyčíst, v rámci celého Územního odboru Policie ČR Mělník, klesl meziročně počet zjištěných trestných činů. Naopak se zvýšila jejich objasněnost, což v praxi znamená, že se policistům podařilo zjistit pachatele skutku a zahájit jejich trestní stíhání (stíhané osoby). Více jak polovina jsou recidivisté, jinak řečeno osoby, které se trestné činnosti dopouštějí opakovaně. Pachatelé způsobili poškozeným v loňském roce celkovou škodu přesahující 274 milionů korun. **Dle statistiky bylo v roce 2012 v Ledčicích oznámeno 12 trestných činů.**

Policisté se při výkonu svých služebních povinností pokusí v budoucnu tuto vcelku pozitivní statistiku ještě vylepšit. A to i přesto, že již v současné době patří v rámci Krajského policejního ředitelství Středočeského kraje, co se objasněnosti trestné činnosti týká, mezi nejlepší.

S Rybou pod mostem

Pod Karlovým mostem na pražské Kampě v předvečer Štědrého dne, s Rybou, ovšem nikoliv šupinatou. Stalo se – ono setkání - letitou tradicí nejen Pražanů. Společně si zazpívají Českou mši vánoční Jakuba Jana Ryby (26. 10. 1765 Přeštice-8. 4. 1815 Voltuš u Rožmitálu pod Třemšínem) přijeli také Ledčičáci, kteří ji v polovině loňského prosince už poněkoli káté zazpívali v našem kostele. A nejen členové Ledčického příležitostného sboru, který je, jen tak mimochodem, čím dál lepší.

Následující řádky jsme převzali z prvního ryze českého internetového deníku Neviditelný pes.

Momentka z Rybovky aneb Slavný souboj ducha a hmoty

Mikuláš Čtvrtník

26. prosince 2012

Toho dne opět jednou zvítězil duch nad hmotou. Člověk s velkým "Č" přemohl síly jemu odporné a nepřátelské. Jako již po mnoho let i tento rok se v onom dni zpívala tradiční Rybova Česká mše vánoční u Karlova mostu, tedy tentokrát přímo pod Karlovým mostem, poněvadž přšelo a hudebníkům by zmokly nástroje a pěvcům partitury. Právě tento fakt sehrál klíčovou úlohu, že došlo ke střetnutí faktorů hluboce lidského (a snad tak trochu i božského) a světa pozemského na něj dorážejícího. Na tom nakonec není mnoho překvapivého. Člověk se střetává s tíhou reality dennodenně po tisíce let. Tento případ je však přeci jen výjimečný. Hmota dorážela na ducha ne pouze v přeneseném slova smyslu, nýbrž doslova a přímo fyzicky. A navíc právě ve chvíli, kdy se duch chystal k vrcholnému vzepětí.

Než vraťme se k vlastní situaci. Prší. Scházejí se pěvci, muzikanti a jejich posluchači, aby společně zapěli tradiční Rybovku na Kampě u Karlova mostu ve tři hodiny odpoledne 23. prosince 2012. Jelikož prší, celé shromáždění míří pod mostní oblouk, kudy současně vede místní komunikace pro automobilovou dopravu. Z boku Karlova mostu směrem na Kampu by sročený dav stál mimo ni, a proto lze také děš' považovat za nepřímou příčinu kolize, jež měla přijít.

Rybova Česká mše vánoční je konečně zahájena. Počasí je pod psa, ale lidé se jím nenechali odradit a přišli vánočně naladěni. Krásně se linou tóny skladby a hlasy sólistů a sboru rezonují pod obloukem staroslavného mostu. Hned první tóny úvodního *Kyrie* s proslulým *Hej, mistře* řekly všem: Vánoce jsou tu. Zpěvákův tenor pje

*„Hej, mistře,
vstaň bystře,
vzhlédni na jasnost,
nebes na švarnost,
krásku uhlídáš,
v tento noční čas.“*

Ovšem pozor, náhle do něj vstupuje na Rybovku nečekaný jiný tenor, totiž hlas klaksonu auta, které by chtělo projet shromážděním. Dirigent si toho nevšímá a jeho ruce nepřerušeně v pravidelném rytmu kmitají. Po jisté době se ozve klakson opět, tentokrát spíše mezzosoprán. Nyní pěvci již trochu znervóznil. Pan dirigent pohotově reagoval uklidňujícími slovy, že tím se nenecháme rozhodit a vedl skladbu dále. Na delší dobu ustaly rušivé elementy a zdálo se, že pokusy prorazit lid i skladbu samotnou, jinak klenot české hudby, již konečně ustaly.

Utišení doléhajících vln vnějšího světa bylo však příslovečným klidem před bouří. Tíha hmoty patrně sbírala síly k poslednímu rozhodujícímu úderu. Do štítu si dokonce vepsala pyšný nápis: "Nonstop". Přizdobila jej symboly známého západočeského piva. Snad si myslela, že prorazí ducha podobně, jako prorazilo dotyčné pivo na exportních trzích.

Desítky koňských sil se vehnaly do houfu pěších bojovníků. Jezdectvo vědomo si své převahy vůči pěším šikům si počíná vždy sebevědomě a pocit jeho převahy zde umocnil fakt, že se nepohybovalo pouze koňmo, nýbrž že tu útočilo přímo vozatajstvo. Pěší vojsko bylo také zprvu zmateno a vylekáno nepřátelskými vozy. Nevědělo, co si má počít proti stále silněji dotírající hmotě. Avšak jeho vojevůdce stál jako socha a neúprosně vedl ducha dále. Věděl, že pravé křídlo jeho armády je vážně ohroženo. Neustoupil však. Nasadil do bitvy těžké kalibry, jež měl připraveny v záloze. Jeden z trumfů, totiž *Hej mistře*, užil již na začátku boje. Vrhł tedy do věry závěr *Graduale* a mohutný sbor hromově zapěl

*„Budem Boha ctít srdcem pobožným,
jeho velebit duchem pokorným.
Všecky všudy svoláme,
na cestu se vydáme.
K Betlému teď půjdeme,
Boha slavit budeme,
slavit budeme.”*

Houževnatý nepřítel byl zjevně oťresen. Jeho nápor zeslábl, avšak po chvíli se přeci jen vzpamatoval a otevřel druhou vlnu útoku. Už už se zdálo, že má vyhráno. Sevřené řady pěšího vojska se začaly rozpadat. Důstojníkům se nedařilo držet formace. Strategicky klíčové pravé křídlo se zdálo být ztraceno. Tu náhle vojevůdce pozvedl taktovku a vzduchem zabřesklo sborově z *Creda*

*„Tak již poďme v rychlosti,
dojdem velké milosti:
Mesiáše spatříme,
božské dítě uzříme,
budem líbat Ježíška dobrého,
milostného, laskavého.”*

Vyvrcholení *Creda* bylo neúprosné a dirigent nedal svým houfcům, natožpak nepříteli spočinout. Inscriptum "Nonstop" na nepřítelově štítě bylo vyvráceno. Postup vozů se zastavil. Allegro letělo nezastavitelně vpřed. Dirigent nedal taktu zpomalit a vozatajstvo pozemských starostí a obstarávání začalo, zprvu neznatelně, pak stále patrněji ustupovat. Nepomohly zvuky polnic. Nebyla nic platna průraznost koňských sil ani bezohlednost nepřítelů navyklá vítězit v ruchu světa. Duchu, hudbě, obyčejným lidem a pěšákům nasazeným do první linie šachovnice to bylo nyní zřejmé. Vzledmula se v jejich nitru náhle jakási hluboká hrdost, že dokázali obstát proti náporu agresivní hmoty. Vyrostla v nich zvláštní síla a radost. A to vše nyní zaznělo

*„‘Aleluja’ Bohu pějme,
nebes Otci slávu vzdejme,
radujme se společně
u jeslíček srdečně!
Sláva buď tobě,
Bože věčný, Bože velký, nekonečný,
ve své moci jsi jediný.
Budiž na věky od nás všech chválen,
vděčně oslaven, nejvyšš veleben,
to až na věky, amen,
amen, amen, amen.”*

Duch zvítězil. Ukázal sám sobě, že když na to přijde, tak se nenechá sevřít pouty příliš pozemskými. Vyzpíval do světa, že dobrá a radostná mysl je silnější než sebevětší tlak bídy a tíhy tohoto světa. Tyto budou vždy a vždy se s nimi bude muset duch také porovnat a zvládnout je. V této bitvě ukázal, že to jde. Každodenní starosti a těžkosti v našem světě nepominou. Duch však dokázal, že existují alespoň některé chvíle, kdy se jim mysl dovede vzepřít a říci jim: dnes ne! Dnes není váš čas. Alespoň v tyto dny neprorazíte do hájemství oné zvláštní radosti, kterou jsem si pro sebe a pro tyto chvíle vyhradila. Dnes budu svobodná. Tentokrát, i kdyby to mělo být jen na jeden vzácný okamžik, nebudu sloužit já vám, nýbrž vy mně. A volala na závěr *Offertoria* do světa

*„S radostí a plesáním, bratři,
pějte chvály zde!
Všeobecným hlásáním
ať náš hlahol k nebi jde!
Trouby, zněte hlučně dnes,
vděčný zpěv se k Bohu nes,
neb dnes jest den spasení,
lidu osvobození.
Ježíš, Vykupitel náš
vytrh z služebnosti nás,*

*za čež jemu děkujeme
v plesání dnes hudíme!
Bože, budiž vždy veleben,
na věky věkův, amen,
až na věky, amen."*

Vždyť dnes se nám narodil Ježíšek. Doslechly se o tom i vítězné pěší šiky a nastoupily poslední část na své cestě, *Communio*, sborovým hlaholem

*„S radostí, s plesáním, s veselostí, srdcem spokojeným
od Betléma kráčíme, radost velkou cítíme.
Radujme se, veselme se, že jsme viděli Ježíše,
který se dnes narodil, celý svět vysvobodil."*

Vůz, obtěžkaný jinak bezesporu chutným plzeňským pivem, neprorazil.
Aleluja. Dnes se nám narodil Ježíšek...

K barvitě a pravdivě popsané „bitvě“ není opravdu co dodat, jen snad to, že všem, vzdor sychravému počasí, na Kampě bylo fajn.

Tak nevím

kde a kdy si vlastně ty fotky budeme prohlížet?! Ale abych nepředbíhala.

Jako každým rokem, i letos 1. ledna, jsme se vypravili na Říp, abychom společně s dalšími poutníky z široka i daleka přivítali první den v novém roce, s tradičním trumpetistou si zazpívali zejména „hašlerky“, tedy písničky Karla Hašlera, třikrát obešli rotundu svatého Jiří a něco si přáli, dali si svařáček a vyrazili k domovu.

Počasí nám přálo, jen svatý Jiří asi lamentoval, protože rotunda je hodně poničená vandaly, kteří v duchu „jména hloupých na

všech sloupích“ do ní vyryli iniciály, data a také neslušné obrázky. Neúcta k této významné církevní a kulturní památce - jde o románskou rotundu, která patří mezi nejstarší dochované stavby v České republice – pohoršila řadu lidí. Dokonce víc, než hrozný binec, jež po sobě po bouřlivé silvestrovské noci na památné hoře zanechali ti, kteří zde popíjeli a pálili rachejtle. Svinčík uklidit je snadnější, než opravit notně poničenou omítku rotundy.

V naší výpravě se letos nějak víc fotilo. Snad každý toužil pořídit si z výšlapu svou vlastní fotodokumentaci. Fotili jsme se pohříchu často, ale jak kdosi poznamenal, až nám síly nebudou stačit a na Říp už nebudeme mít sílu ani snahu se vydrápat, zavzpomínáme si alespoň prostřednictvím fotografií.

„Anebo je necháme kolovat na hřbitově od hrobu ke hrobu,“ opáčil ironicky další hlas, čímž dal nepokrytě najevo, že o věkovém průměru přítomných se raději zmiňovat nebude.

Letos, stejně jako v letech minulých, čest Ledčic zachraňovali většinou zase jen ti „skalní“ turisté. A tak

nezbývá, než doufat, že příští rok magický Říp svým vyhlášeným magnetismem přitáhne i ty, kteří ještě letos váhali. **Nezapomeňte tedy: 1. ledna 2014 u „kapličky“ s vámi všemi na viděnou.**

Pilo se a hodovalo, tančilo i veselilo

Masopust, a zvláště několik posledních dní tohoto období – fašanky, fašanky, končiny, bláznivé dny – byl pro naše předky oficiálním svátkem hodování, během kterého bylo třeba se pobavit, ale také dosyta najíst. Co dosyta, do prasknutí. Ostatně, jak jinak přežít následující čtyřicetidenní půst, že?!

Tradice je tradice, takže jsme 9. února ten náš den H, den hodokvasu, rozjeli jak se patří.

Už v pátek dopoledne ledčické plačky v kuchyňce obecního úřadu ronily hořké slzy lítosti nad nadcházející smrtí pěkně vykrmeného pašíka, jemuž už zvonil umíráček. Hory oloupané cibule a česneku našemu úřadu dodala zcela neúřední odér.

na jeho tváři potvrzoval, na drátku a že manšaft krásně bublal, vůně silného vývaru dráždila chuťové pohárky i nos a do toho se špejlovalo a špejlovalo...

Aby jitničky byly správně uvařené a, nedej bože, nepraskly, se staral již tradiční topič Josef Miler s Milošem Budkou. Pozor na prsty, pane Budko, pohříchu to pálí. A díky za záchranu.

Rozporcovat čuníka a chystat všechny ty dobroty, nad nimiž dietolog zpravidla zoufale lomí rukama, ale které tak krásně kloužou do bříška, dá pořádnou fušku. Není divu, že si mistr řeznický pan Škabraha musel občas na chvíli sednout. Úsměv že v kuchyni vše běží jak je už pěkně sebraný. Guláš

Nepočtené osazenstvo obecní kuchyňky, které krájelo cibuli, loupalo jablka a čistilo křen na vejmrdu, pro slzy sotva vidělo. Jakmile přišlo na řadu strouhání křenu, který se silou rovnal spíše ekrazitu, už se v malé místnůstce nedalo vůbec dýchat. Třebaže to ženy braly jako součást boje proti chřipce, přece jen – čeho je moc, toho je příliš. Miloš Budka dostal spásný nápad, který ihned uvedl v život. Zaběhl domů a přinesl elektrické struhadlo. Děkujeme Vám, dobří muži!

Zatímco ve velké kuchyni se pořád vařilo a vařilo, čiperní zásobovači se starali, aby hodovníci v hasičárně netrpěli nouzí.

Bavila se mládež i ti, co pamatují trochu víc. Drobotina si s chutí zatančila. Kde se vzaly, tu se vzaly známé figurky Teletabies...

V masopustním průvodu se šušovalo, že na Ladech u Petráků je prý pirátské doupě. Jak se ukázalo, na každém šprochu pravdy trochu. Z jejich zahrady totiž vyplula Černá perla s hodně drsnou posádkou. Dokonce jí hrozila poprava, ale ledčický kat se ukázal jako lidumil a pirátům daroval život. Teletabiesákům, kteří drze obsadili pirátskou šalupu, rychle zmrzl úsměv na tváři, když zjistili, že plavidlo musejí vydat.

Heligonkáři Antonín Plicka a Josef Došek vyhrávali a ostatní jedli, pili, hodovali, po sousedsku klábosili. Nápoje teplé i studené, s alkoholem i bez, ale také hasičský bramboráček – to všechno šlo na dračku. Hladový nikdo neodcházel. A pokud se někdo domů vracel v náladě či dokonce s přítelkyní opičkou, prosíme za něj za odpuštění. Vždyť byl přece masopust.

Tak jako v letech minulých, ani letos se lidové veselí neobešlo bez řady dobrovolnic a dobrovolníků, kteří odvedli hodně „černé“ práce. Všem jim patří upřímný dík.

To je tak, když se ženám půjčí klíče

„Dokonce jsme se kvůli tomu dostali do Ledčických novinek,“ konstatoval s úsměvem na tváři předseda ledčických kynologů Jiří Bušil, když četl zprávu o činnosti organizace za uplynulý rok. Neopomněl v ní připomenout, že loňskému Dnu dětí a zvířat, který tradičně pořádáme, předcházela důkladná úklid všech prostor domku na cvičáku.

„A to Kateřina Michovská dostala nápad, že ještě natřeme okna,“ ozval se ženský hlas, jemuž odpovédí bylo mužské: „No nazdar!“

Dětský den měl úspěch. Ve zprávě zaznělo, že v tomto směru se osvědčila i spolupráce s místními myslivci. Předseda Jiří Bušil poděkoval starostce Jiřině Michovské za podporu, kterou obec kynologům poskytuje i za finanční dar 10 tisíc korun na činnost. Ten dostanou také letos. Starostka „pejskařům“ vyslovila dík za práci, kterou výrazně přispívají ke zpestření života vesnice. Současně požádala, zda by při slavnostním otevření kulturního centra v čp. 15, které by se mělo konat letos, nepředvedli ukázky z výcviku psů. Její prosba byla vyslyšena, takže naši chlupáčci budou moci veřejnosti ukázat, jak pokročili nejen v poslušnosti. Po přečtení pokladní zprávy a rekapitulaci kolonek „má dáti-dal“, následovala diskuse. Výcvikář Jiří Křtěn ocenil zejména „holky“ z Černoučku a z Jeviněvsi (které každou neděli na cvičák chodí po vlastní ose, tj. pěšky) za vytrvalost a trpělivost při výcviku jejich fen a konstatoval, že jsou vidět výrazné pokroky. Rovněž poděkoval předsedovi za čas a obětavost, kterou práci naší organizace a výcviku psů věnuje. Hodně se mluvilo o potřebě vychovat si figuranta, což je zatím naše bolavé místo.

A pak se vzpomínalo, povídalo a vyprávělo, jak jinak, hlavně o psech. Protože, co si budeme povídat – to jsou ti nejlepší odborníci na léčbu bolavé lidské duše. Mít je po svém boku je opravdová radost a štěstí.

Přijďte s námi číst!

Milé děti, i Vy, odrostlejší chlapci a děvčata, Vás všechny zveme do ledčické knihovny na posezení s literaturou. Téma letošního setkání zní **Má nejmilejší knížka**. Přineste si s sebou tu, která Vám nejvíce přirostla k srdci, k níž se stále vracíte, protože je Vám s ní a s jejími hrdiny dobře. Není důležité, zda půjde o básničky či dobrodružný příběh nebo pohádku. Každý má rád něco jiného.

Uvítáme, když nám o ní něco povíme, a také nabídnete malou ukázkou. Přiveďte své rodiče, prarodiče, kamarády. Za ty děti, které ještě neznají písmenka, mohou předčítat oni.

Sejdeme se dne **11. dubna 2013 v 15.30 hod.** v naší knihovně.

Pozor, výtvarná soutěž: Cyril a Metoděj

Také u nás v Ledčicích si v příštích Novinkách obšírněji připomeneme blížící se **1150. výročí** příchodu dvou věrozvěstů, Cyrila a Metoděje, na Velkou Moravu. Ale už dnes Obec Ledčice spolu s místní knihovnou **vyhlašuje výtvarnou soutěž**, která není omezena ani věkově, ani způsobem ztvárnění. Může vám být rok, nebo třeba i osmdesát a můžete použít jakoukoliv výtvarnou techniku, kterou pak ztvárníte **příběh** těchto dvou bratrů. Jejich dlouhou pout' z Balkánu na naše území, misi mezi zdejšími lidmi, vznik nového písma, šíření křesťanství, jež tu už mělo určité kořeny, školu, kterou na Moravě založili, život na raně středověkém hradišti, tehdejší řemesla, práci na poli, postupně mizející pohanské bohy starých Slovanů, či jak asi vypadalo město Soluň /Thessaloniké/ v době Cyrila a Metoděje.

Témat objevíte určitě mnohem více. Všechny obrázky budou oceněny nějakou drobností, vyvěšeny na webových stránkách Ledčic a autoři těch nejzajímavějších pak získají pěkné ceny. Obrázky odevzdejte do místní knihovny nebo na obecní úřad do začátku prázdnin, tedy do pátku **28. 6. 2013**.

Můžete se inspirovat přiloženými obrázky. Ať se vám daří.

Milé dámy, drahé sestry a kolegyně

Byly jsme vždycky a jsme tu i dnes.

Kdo?

Čarodějnice.

Poslední den měsíce dubna nás čeká tradiční noční rej, kterému zlí jazykové, bůhví proč, říkají pálení čarodějnic. Svatá ty prostoto, cožpak nás lze ze světa sprovodit ohněm?! Nesmysl. Ti prostáčekové nevědí, jaká síla se v nás ukrývá. Holenkové nemají tušení, že jsme nesmrtelné!

Děvčata, přiznejme se, že svým způsobem jsme věčné, leč nikoliv neomylné. Občas se i nám chybička vloudí a některé uhoří kousek sukýnky nebo kacabajky, či nedej bože přijde o košťátko.

Tento dopravní prostředek nám věrně slouží po staletí. Moc změn nedoznal. Jen naše mladší kolegyně, zkažené dobou, si jej zmodernizovaly a namontovaly si na něj GPS navigaci. Fuj! Osobně jsem proti a po staletí upřednostňuji létající „stroj“ bez tohoto ďáblova výmyslu. Není nad vlastní nos a tu a tam vypomůže i starý pergamen s mapou. V kapsáři ho nosím pořád.

Milé dámy a drahé sestry ve zbrani všech věkových kategorií, některé z nás, přiznejme si to, už špatně vidí a slyší, mohou mít také rýmu jako trám. Ono pár set křížků na hřbetě přece jenom na kondici nepřidá. Jiné jsou zas tak mladé, že jim je moře po kolena (rozuměj – mají vlastní hlavu a zatím necítí potřebu se příliš vzdělávat s poznámkou, co že jim my starší máme radit). A tak nám všem pro osvěžení paměti doporučuji nastudovat něco málo informací o bezpečném létání, protože i „tam nahoře“ může být dopravní policie.

Děvčata, ty z vás, kterým záleží na dobrých sousedských vztazích, znovu upozorňuji, že „je zakázáno posmívat se pomaleji letícím pilotům tryskových letadel, drát peří kolem letícím ptákům a chytat se raket a vtulníků“. Nezapomeňte, že v Ledčicích máme bývalého pilota stíhačky, který pořád na čemsi létá – a košťátko to rozhodně není – nerozházejte si ho. Pokud kolem něj budete prolétat, raději se hezky usmějte.

Drahé čarodějnice, pozvánku na náš rej včas obdržíte také formou písemnou. Čtete plakáty ve skříňce zavěšené na místním obchodě. Jestliže se ozve hlášení z rozhlasu, napněte uši, abyste, ježkovy oči, snad naše tradiční rejdní nepropásly. Federace čarodějnic za to sice pokuty neuděluje, ale bylo by vám líto, že jste propásly takové důležité chvíle a možná životní šanci stát se královnou sabatu. Nezapomeňte doma své drahé poloviny, děti a další havěť.

Těším se s vámi všemi na viděnou, vaše Kanimůra ze Škarechova

* * *

Něco pro poučení:

Živly jsou jednou z věcí, které čarodějky vyvolávaly. Vstoupily do magického kruhu. Tam se postupně otáčely do jednotlivých světových stran a při tom „čarovaly“:

Na sever volám vodu, která čistí a odplavuje.

Na jih volám oheň, který hřeje.

Na západ volám zem, i která chápe a dává poznání.

Na východ volám vzduch, který fouká a čistí.

(zdroj Wikipedie)

Václav Postránecký oslaví sedmdesátiny

Václav Postránecký pochází ze skromné obchodnické rodiny v nedalekých Lešanech. Dodnes vzpomíná na to, jak jako dítě se svými dvěma sourozenci večer co večer nalepoval na velké archy papíru ústřížky potravinových lístků, na které se v poválečném období přidělovaly potraviny.

Otevřená internetová encyklopedie WIKIPEDIA o Václavu Postráneckém říká: „Narozen 8. 9. 1943, český herec, člen Národního divadla, režisér, pedagog /FAMU/, manželka Helena /1947/, syn a dcera. Herectví se věnoval ochotnický již od svého dětství, byl členem Dismanova rozhlasového dětského souboru, jako dítě si zahrál i v několika starších českých filmech. Vyučil se zámečnickem. Na divadle působí od počátku 60. let 20. století. Již v roce 1956 se objevil v dětské roli na scéně Tylova divadla. V sezóně 1959/1960 byl jevištním technikem v divadle F. X. Šaldy v Liberci, poté byl angažován jako herecký elév ve Slováckém divadle v Uherském Hradišti, odkud pak přešel do brněnského Státního divadla, kde působil v letech 1962 až 1969. V roce 1968 byl jakožto vítěz soutěže Divadelních novin na ročním studijním pobytu ve Velké Británii. V letech 1969 až 1978 působil v činoherním souboru Městských divadel pražských“.

ských, odkud počátkem roku 1979 přešel do činohry Národního divadla v Praze, kde ztvárnil mnoho nezapomenutelných rolí. Od devadesátých let minulého století působí jako funkcionář Herecké asociace, jež uděluje Ceny Thálie. V letech 2005–2011 pracoval jako její prezident. Je také uznávaným pedagogem na FAMU. Kromě divadelních postav ztvárnil i bezpočet filmových a televizních rolí.“

Tento výčet „holých“ faktů však o Václavu Postráneckém nevypovídá nic jako o člověku. V „civilu“ je, mnohdy na rozdíl od temperamentních a energií sršících postav, jež si v životě zahrál, mužem klidným, pohodovým a vyrovnaným. Kromě toho je „vlastníkem“ nezaměnitelného charizmatického hlasu, čehož bohatě a rád využívá nejen rozhlas, ale také dabing. Za špičkový výkon při namluvení hlavní postavy ve francouzské komedii Zločin v ráji obdržel roku 2005 Cenu Františka Filipovského.

Na naší „první scéně“ je doménou Václava Postráneckého především klasický repertoár. Měli jsme možnost tleskat mu za role v Paličově dceři, Idiotovi, Našich furiantech nebo ve hře Romeo a Julie (kde si zahrál Kapuleta) a dalších. Za vynikající ztvárnění Podkolatova ve hře Ženitba obdržel v roce 1995 Cenu Thálie.

Do skutečně širokého povědomí diváků se herec dostal díky nezaměnitelným výkonům v televizních seriálových rolích /např. Byl jednou jeden dům, Cirkus Humberto, Bylo nás pět, Četnické humoresky/ kde vynikl svým typickým civilním herectvím s příklonem ke komice a tragikomice. Televize Václava Postráneckého objevila i jako skvělého průvodce mnoha pořady a dokumentárními cykly, v nichž navýsost „parádní“ výkon podal v seriálu Galerie podvodníků v Čechách /Svět, kde se nežebrá/.

Jenom prostý výčet jeho divadelních, rozhlasových, filmových a televizních rolí by znamenal mnoho zaplněných stránek, proto zmíním pouze některé. Každý z nás si jistě rád připomene jeho rozsahem sice nevelké, a přesto výrazné postavy v Černých baronech, Andělských očích či ve filmu Jak se krotí krokodýli. Kouzelné role dostal v komedii Líbáš jako Bůh a v Bobulích. Navždy však Václava Postráneckého proslavila filmová role dirigenta Michala v české „komedii století“ S tebou mě baví svět režisérky Marie Poledňákové. Právě letos v lednu tomu bylo rovných třicet let, kdy tento film spatřil světlo světa.

U nás v Ledčicích si ale pamětníci vybavují spíše „Vendu Postráneckých“, který sem o prázdninách zájezdem ke svým příbuzným. Místní ho znali z filmů Konec strašidel /1952/, kde jako devítiletý zahájil svou „kariéru“, z Puntí a čtyřlístku, Malých medvědů a dalších. Když se ve vesnici objevil jako „dětská hvězda“ mezi „oteplákovánými“ vrstevníky oblečený do svých sametových „kraťasů“ a s účesem „na pěšinku“, stal se rázem, alespoň na dobu školních prázdnin, nepsaným vůdcem klukovské party. Ještě dnes třeba pan Klement vypráví, jaké rošťárny a klukoviny pod jeho vedením vyváděli. Později, už jako dospělý, přijížděl Václav Postránecký do Ledčic na proslulé taneční zábavy.

Tomu „klukovi“, na nějž tu často vzpomínáme, už brzy bude sedmdesát let. A tak se spolu s ním radujme z jeho významného životního výročí a popřejme mu za nás všechny, aby zůstal stále tak aktivní, plný síly, elánu a pozitivní energie. Ať ho denně líbají Múzy a dopřejí mu mnoho skvělé práce, kterou pak potěší nás – své diváky, fandý a obdivovatele. Kromě toho mu vinšujeme přehršle osobní spokojenosti, zdraví, klidu a pohody.

Vy, kteří máte chuť, zajďte do Neratovic, podívat se na výstavu v „režii“ ledčického rodáka – scénografa, dramaturga, herce..., Miroslava Krále. Zasvětil ji už brzy jubilujícímu Václavu Postráneckému, který se také spolu s některými hereckými kolegy zúčastní vernisáže. Všichni jste srdečně zváni. /IP/

... a připraví se Václav Postránecký ...

4. 4. 2013 – 1. 5. 2013

Výstava ze sbírky divadelních programů Miroslava Krále (www.MiroslavKral.cz) mapuje divadelní pout' letošního jubilanta Václava Postráneckého, významného člena Činohry Národního divadla, od Uherského Hradiště, přes Brno, Městská divadla pražská až po Národní divadlo

Na realizaci výstavy se podílí i Činohra ND (www.cinohraND.cz), vedená Michalem Dočekalem. Součástí výstavy je i expozice inžitních fotografií Jana Levory (www.jan-levora.webnode.cz) pod názvem "Jako sen..."

Galerie Společenského domu Neratovice
(www.SpoliDum.cz)
nám. Republiky 400, 277 11 Neratovice

Vernisáž se koná ve čtvrtek 4. 4. 2013 od 18.00 hodin za účasti kolegů V. Postráneckého a významné operní pěvkyně Kateřiny Jalovcové

Foto: ND Lucie Jarsch

Pohled do historie

Černé štěstíčko

Před několika málo dny jsme v Ledčicích opět po roce mohli potkávat dva mladé kominíky Antonína a Jana Kissovy, zaměstnance Kominictví Kiss z Libotenic. Obcházeli naši vesnici a nejenže vymetali komíny zdejších nemovitostí, ale prováděli také jejich odbornou revizi. Kominictví, jehož patronem je svatý Florian, v poslední době znovu získává na poněkud pozapomenuté prestiži a oblibě. Možná je to také tím, že se lidem zase začaly líbit krby a kamna s „okénky“, kterými lze pozorovat „živý oheň“.

Už od 16. století se v Čechách traduje, že kominíci nosí štěstí. A tak si snad každý, kdo je potká, na ně sáhne, nebo se alespoň chytne za knoflík a jde dál s vědomím, že se mu bude dařit. Krásná pověra, není-liž pravda?

Kominík pro svou práci potřebuje kromě zdatnosti a nebojácnosti z výšek vlastně už jen šikovné ruce a několik typických pomůcek, které se během staletí téměř nezměnily. V první řadě to jsou námi laiky od kominíka neodmyslitelné „štětky“. Ale i ty mají své odborné názvy – kartáč, štosák a čimprlík /což je krátký štosák/. Pak je zapotřebí ještě koule na prorážení vrstev sazí a nějaké to zednické nářadí nutné na opravy komína. Zajímavé je i to, že až na pár změn se dodneška udržel také kominický „stejnokroj“, jehož „návrhářem“ se stal osobní lékař císaře Rudolfa II., Tadeáš Hájek z Hájků. Oblečení tvořil černý kabátec i nohavice a bílá čapka. Cituji z dobového zápisu: „kýtle řemeslná z černého aksamitu do kolen jdoucí, kukle z kmentu bílého, punčochy bílé a nízké škorně s prazkami stříbrnými, k tomu pás široký s erbem říše římské“.

Prvním oficiálním „předním mistrem komínářem při dvoře císařském“ byl jistý Matěj De Martini, jmenovaný roku 1589 císařem Rudolfem II. Prý za to, že mu opatřoval zvláštní saze nutné pro dvorské alchymisty. De Martini do Čech přišel z Itálie spolu se svými příbuznými, Tomášem Monigou z Lucernu a jistým Bartolomejem. V Praze získali „monopol“ jako „městští komínáři“.

Další kominík, který získal doslova „mocnářský věhlas“ a popularitu, byl kominický tovaryš Jiří Skalský. Ten při vymetání komínu v hradní kuchyni na císařském dvoře Josefa II. zaslechl domluvu travičů, kteří chtěli panovníka připravit o život. Kominík nemeškal a vše oznámil, za což se mu císař později náležitě odvděčil.

Kominický cech vznikl někdy před polovinou 18. století. V roce 1868 byla ustanovena „Jednota kominických tovaryšů ku vzájemné podpoře“, která byla po přidružení mistrů přejmenována na „Jednotu kominíků“. Ta byla zrušena v padesátých letech 20. století, kdy byly živnosti postupně likvidovány.

Možná, že si mnozí z nás ještě pamatují na mistra kominického, pana Milana Apeltauera, který komíny ledčických domácností udržoval ke spokojenosti všech hospodyněk po několik desetiletí.

V současnosti jsme svědky nového „rozkvětu“ českého tradičního kominictví. A je to dobře. Neboť darmo se neříká: „Kominík do domu, štěstí do domu.“ /IP/

Čas řemesel

Doba je zase jednou „převratná“. Doslova na každém kroku se setkáváme s různými „moderními“ vynálezy a „udělátky“, jež by nám měly zpříjemňovat a usnadňovat život. Denně nějaká novinka, denně „úžasný průlom“. Všude číhá něco nového. Z nabídky si stačí jen vybrat, jen si vzít. Víme ale ještě, jak žili a pracovali naši předkové a jak která věc či předmět vznikaly?

O tom, že úsloví „**zlaté české ručičky**“ a „**řemeslo má zlaté dno**“ nelžou, se přesvědčíme už v tomto čísle Ledčických novinek. Zdejší lidé byli vždy velmi šikovní, důvtipní a zruční. Jen se rozhlédněte kolem sebe. Výsledky jejich práce nás obklopují více, než si uvědomujeme. A navíc lahodí našemu oku. Každý místní dům, zeď, plot či vrata měly svého tvůrce. Vzpomeneme-li na takové „obory“, bez kterých by život byl rozhodně složitější: řeznictví, pekařství, truhlářství, krejčovství, čalounictví, obuvnictví, holičství, kde je jim konec? Ledčičtí se odnepaměti kromě zemědělství věnovali také mnohým řemeslům, a ta se v rodinách obvykle dědila „z pokolení na pokolení“.

Starý svět našich babiček a dědů, svět, který nenávratně minul, uměl zpracovat každý materiál. Jednoduše, důkladně a naprosto skvěle. Prostá užitečnost všech těch vzniklých věcí nic nepředstírala a na nic si nehrála. Každý předmět měl svou funkci, k něčemu sloužil, navíc měl dokonalý tvar, byl určitým způsobem krásný a nesl na sobě stopy ruční práce svého lidového tvůrce. Ten si dokázal nejen pro vlastní potřebu vytvořit vše nutné, co pro život potřeboval. V každé vesnické domácnosti ženy pekly chléb, mnohé si dokázaly „spíchnout“ šaty /i když časem v žádné vsi nechyběla švadlena/, vybítit „sednici“, nebo vyrobit panenku pro své dítě. Dobrá hospodyně měla v zásobě heřmánky, mateřídoušku, lipový květ, slepičí sádlo, jelení lůj a další „podivnosti“, kterými pomáhala churavějícím. A když její vědění nestačovalo, poslala pro „bábu“. Doktor se volal, až

bylo-li hodně zle. Sedlák zase musel umět kdeco opravit, vyrobit a „výšpekulovat“. Většinou v zimě, když nebyla práce na poli, vyráběl košťata, topůrka, cepy..., dokázal poskytnout „první pomoc“ nemocnému dobytčeti, či sestrojít kdejaký „zlepšováček“. Uměl se postavit třeba k výhni, když kovář, který mu koval koně, potřeboval rozdmýchat oheň. Nebylo nic, s čím by si šikovné „zlaté české ručičky“ a **chytrá hlava** neporadily.

Podoba naší vesnice se začala dramaticky měnit od šedesátých let minulého století, kdy se „srovnával krok s městem“. Většina zdejších typických krásných domů a statků byla necitlivě přestavěna, nebo dokonce odstraněna /vzpomeňte na článek v Novinkách nazvaný příznačně „Zmizelé Ledčice“/. Ze zemědělců a řemeslníků se rázem stali zaměstnanci „družstva“. Přesto alespoň malá část **řemeslných tradic** přežívala a dnes se pomalu, byť trochu ostýchavě, vrací. A tak mě napadlo. Co si spolu udělat příjemné „pamětnické“ výpravy do minulosti naší vesnice a jejích tehdejších všedních dnů? Budeme pátrat, hledat a objevovat vše kolem řemesel a profesí, se kterými jsme se mohli na venkově setkat. Pro potěchu i poučení se počínáme Novinkami, které právě držíte v rukách, seznámíme s méně i více obvyklými pracovními činnostmi, jejichž výsledky dnes mnohdy můžeme obdivovat leda tak v muzeích nebo skanzenech. Snad se nám podaří zaznamenat, byť zjednodušeně a spíše symbolicky, charakteristiku tak výrazných „vesnických“ řemesel, jako bylo /a dosud je/ kovářství, tesařství, včelařství, pekařství, hokynářství, studnařství a mnohé další. Povíme si o lidech, našich předcích, kteří mistrně a s láskou dokázali vyrobit, „co jméno má“.

V těch „dávných dobách“ se to řemeslníky jen hemžilo. Jejich odbornost byla často vyhledávána a patřičně uznávána. O práci nikdo z nich, byl-li spolehlivý a pracovitý, neměl nouzi. Řemeslo bývalo svým způsobem i dědictvím, protože platilo nepsané pravidlo: čím je otec, bude i syn. Děti tak „de facto“ získávaly zkušenosti v oboru už od „plínek“, protože tenkrát bylo jasné, že jen zkušenost a praxe udělá z učně „profíka“.

Dnes jsou učiliště poloprázdná, jakoby se nikomu nechtělo pracovat rukama. K čemu nám ale bude kvantum „otitulovaných“ lidí, když v našem státě nebudou zruční, šikovní a nápadití truhláři, zedníci, pokrývači, instalatéři...? Řemeslná práce je nenahraditelná, nesmírně užitečná, smysluplná a v poslední době stále vyhledávanější. Snad se vrátí i její pozapomenutá prestiž.

Možná, že si vzpomínáte, jak jsme spolu na stránkách Ledčických novinek nahlédli „pod pokličku“ ledčického **strojnictví** /pan Josef Král/, **puškařství** /pan Václav Hýbl/, **řemesla řeznického** /pan Antonín Škabraha/ či **kovářského** /pan Josef Pšenička, který to se svým řemeslem „dotáhl“ až do Vídně/.

lazebnictví bylo uznáno jako „chvalitebné“ řemeslo, a tak se děti provozovatelů mohly vyučit jakémukoliv řemeslu.

Vlastní lazebnická činnost sestávala z koupání, pocení a očištění zákazníka. Zprvu bývaly lázně společné pro muže a ženy, později z důvodu zachování „mravnosti“, byly oddělené. Provozovalo se také stříhání, holení a drobné „operace“ /hojení ran, pouštění žilou apod./. Přitom se jedlo, pilo a klevetilo. K umytí hlavy si návštěvník musel kleknout a sklonit se nad džber. Když byl náležitě „vydrbán“, přišly na řadu nůžky s břitvou.

Každé století a desetiletí mělo svůj účes. Ženy i muži během „historie“ měnili nejen vzhled oblečení, ale také střih vlasů /a vousů/. Silné pevné vlasy byly odjakživa touhou každého. Nosily se nejrůznější „koruny krásy“. Připomeňme si hladký rovně přistřižený účes s „ofinou“ královny Kleopatry, nebo hladce vyčesaný „antický drdůlek“ v týle, vlasová úprava, jejíž obliba trvá již více než dvě tisíciletí. Naše Božena Němcová nosila téměř totožný uhlažený účes s rozčísnutou „pěšinkou“, kterým se pyšnila Leonardova Mona Lisa. V průběhu první světové války a těsně po ní, kdy ženy začaly pronikat do povolání vyhrazených dříve pouze mužům, zúčastňovaly se veřejného života a pěstovaly mnohé sporty, kouzlo dlouhých vlasů, které vždy patřilo k ideálu ženské krásy, mizí.

Ženy nahradily nepohodlí jednoduchostí a „zkracováním“ /viz Menzelův film Postřižiny/. Na konci roku 1923 /takže letos „slavíme“ devadesáté výročí/ zvítězilo tak zvané „mikádo“. Nová móda, v níž se nositelky cítily volně a přirozeně. Třebáže jsou dnes vlasové „trendy“ opravdu různorodé, po určité době se znovu a znovu v různých obměnách vrací účesy, které známe z historických fresek, obrazů a soch.

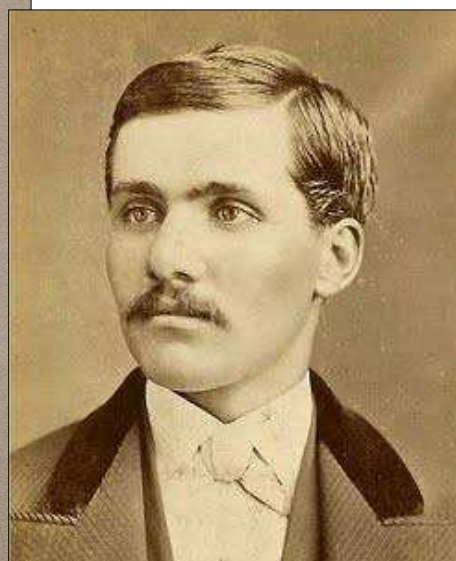
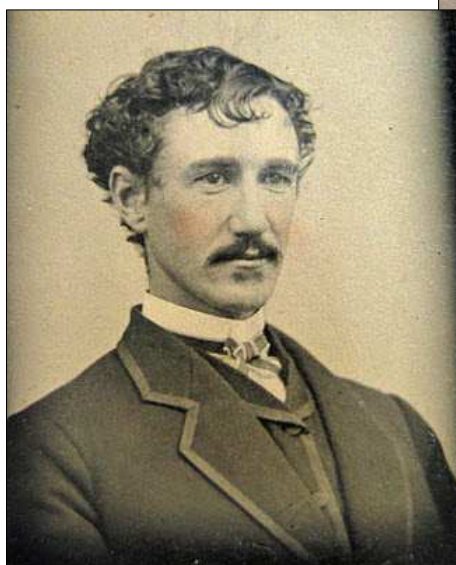
Péče o vzhled byla důležitá i pro muže. Vyjadřovala svým způsobem jeho „společenské postavení“. Typem pánské „chloubky“ se odlišoval dokonce věk jeho nositele – „kotlety“, kníry a bradky všech tvarů a velikostí patřily spíše těm mladším mužům, naopak „licousy“ a plnovousy už byly „projevem zralosti“. Také typy zástříhů za „kníratých“ časů mohly vypovídat o tom, s kým dotyčný sympatizuje. Někdo nosil po vzoru císaře pána „monarchistický“ knír, jiný dal přednost šviháckému uzoučkému knírku zvanému „dragounský“, další vyznával styl „mrože“ či knír „anglický“. Jedno turecké přísloví říká: „Muž bez kníru je jako dům bez balkonu.“ Snad i proto byla tato pánská ozdoba svým nositelem patřičně opečovávána a hýčkána /např. na noc byl knír uhlažen a zformován a poté pod nos ve správném tvaru uchycen jakýmsi speciálním „držátkem“, vlasy byly voskovány a pomádovány a ve správném „tvaru“ pak drženy sítkami, čapkami či pletenými „kříži“/. Některé kníry, vousy a účesy vstoupily do historie. Určitě si vybavíte, jaké „ozdoby“ na svém obličejích a hlavě nosili Jan Žižka, Jindřich VIII., Napoleon, Hitler, Stalin, **Salvador Dalí** nebo pruský císař Vilém I., první „majitel“ vlasového střihu zvaný „ježek“.

A tak jsme se pomalu dostali do doby „pamětnické“. Stačí podívat se na staré fotografie vážených ledčických občanů. Jen málokterý muž na nich zachycený nemá vousy, někteří si vlasy rozdělili pěšinkou, jiní přihladili a napomádovávali „patku“. Doslova všechny ženy zdobí pěkně načesané a pečlivě udržované účesy. Jak vzpomíná paní

Jaroslava Bubeníčková z čp. 208, v Ledčicích bývali dva holiči, pánové **Šanda** a **Košťák**. Pan Košťák svou živnost, kde místní pány a omladinu zručně stříhal a holil, provozoval v dnes již neexistujícím „salonu“, který měl v těsné blízkosti svého obytného domu /obě „zmizelá“ maličká stavení stávala v místech vedle nemovitosti paní Aleny Justové/. Ledčické ženy a dívky převážně podomácku kroutily a natáčely své vlasy pomocí „železek“ nebo „papírků“, později jim skvěle sloužily většinou hliníkové natáčky či skřipce. Ty movitější a „modernější“ bývaly obslouženy paní Košťákovou, ale za „lepší“ se chodilo do Nové Vsi k paní Uhrové, nebo až do „nóbl“ Velvar.

Dnes se „lazebnictví“ do Ledčic po dlouhých létech vrátilo. Své království tu před nedávnem v čísle 201 otevřela paní **Lucie Hochmannová**. Její provozovna více než „řemeslnou dílnu“ připomíná spíše přátelské místo s příjemnými tmavě zelenými koženými křesly zvoucícími k posezení u nabídnuté kávy. Také výzdobu chce majitelka pojmout trošičku jinak, než bývá obvyklé. Na stěnách nebudou fotky „krasavic“, ale zarámované egyptské papyry a adekvátní zelená „vegetace“, šachory a „jazyky“. Stejně příjemná, jako prostředí „lazební“, je i paní Lucie. Během chvilky poznáte, že ví naprosto přesně, jaký účes zákazníci či zákazníkovi bude nejlépe slušet a jakému by se raději měli vyhnout, dokáže svými dokonalými nůžkami dodat svěčeným vlasům objem i tvar, profesionálně poradí, jak na vlasy poškozené, nebo jak se vypořádat s lupy. Aby se každá žena či muž po jejím „zásahu“ mohli cítit a vypadat co nejlépe. Ledčická kadeřnická provozovna „pro celou rodinu“ je zákazníkům otevřena prakticky kdykoliv. Stačí předem zavolat, nebo se zastavit. Chcete-li svým „kadeřím“ prospět, už víte, kde najdete pomoc. /IP/

Informatorium školy ledčické

Poděkování

Velkorysý dar

Nesmírně si ceníme daru od pana Karla Sršně v podobě nových vchodových dveří. Dveře jsou po náročné rekonstrukci znovu na svém místě. Nejmotivněji na všechny působí vypískovaný znak obce. Tento sponzorský čin v podobě restaurování vchodových dveří s elektronickým zabezpečením je opravdu velkým darem ze stran rodičů našich žáků a my jsme za to moc rádi. Děkujeme...

Zateplení budovy školy

Před několika dny proběhlo zateplení stropu v budově školy. Firmu objednal a zaplatil zřizovatel. Všichni věříme, že se náklady na vytápění díky novému zateplení výrazně sníží. Děkujeme...

Návštěva u hasičů

Díky pozvání jsme navštívili místní dobrovolné hasiče v jejich hasičské zbrojnici. Dozvěděli se spoustu zajímavostí. Hasiči nám popsali části vozu i výkon a zopakovali jsme si společně tísňová čísla. Dopoledne s hasiči se nám moc líbilo. Děkujeme....

Naši budoucí prvňáčci

Zápis do první třídy je již za námi. Celkem bylo přijato dvanáct dětí. Všechny děti jsou moc šikovné. První otázkou bylo: „Jak ses připravoval-a na zápis?“

Tomášek z Ledčic: „Narodil jsem se v říjnu...“

Anežka z Nové Vsi: „Pořád jsem se ptala, kdy půjdu na zápis...“

Ondrášek z Ledčic: „Připravil jsem si košili a voňavku...“

Pepíček z Ledčic: „Učil jsem se malovat...“

Kubíček z Ledčic: „Učil jsem se dny v týdnu...“

Ondrášek z Ledčic: „Učil jsem se mluvit...“

Kačenka z Ledčic: „Čekala jsem na zápis, v hlavě se mi to motalo...“

Adélka z Ledčic: „Připravovala jsem si levá, pravá...“

Zuzanka ze Sazené: „Neučila jsem se, jen držet tužku a pěkně malovat...“

Isabelka z Charvatců: „Připravila jsem si sukýnku a kozačky...“

Jurášek z Dušníku nad Vltavou: „Nacvičoval jsem si plánky, jak něco napíšu a tak...“

Jindříšek z Ledčic: „Připravoval jsem se s taškou do školy...“

Do školy se zapsaly děti nejen z Ledčic, ale také budoucí školčátka z daleka, kterým školu rodiče pečlivě vybrali z více možností a po osobní návštěvě školy.

Dárčky pro budoucí prvňáčky – ufonky z vlny a sádrová zvířátka – vyráběly starší děti s ohromnou radostí.

Škola v přírodě

Škola v přírodě se koná **od neděle 12. 5. 2013 do pátku 17. 5. 2013**. Odjezd je plánován v **9.30 hod.**, návrat kolem **15. hodiny**.

Ubytování budeme v Penzionu Červená Karkulka ve Smržovce v krásné přírodě Jizerských hor. Více informací najdete na adrese <http://www.cervenakarkulka.xf.cz/>.

Cena pro žáky základní školy je 2300 Kč. V ní je započítán pobyt, strava, doprava a výlety – plánujeme IQ park Liberec, zámek Sychrov, tvoření z bižuterie, jízdu na koních. Cena pro mateřskou školku je 2000 Kč, ve které je započítán pobyt, strava, doprava a výlety – plánujeme ZOO Liberec, zámek Sychrov, tvoření z bižuterie, jízdu na koních.

Školní družina dostala nový kabátek – zelenožlutý

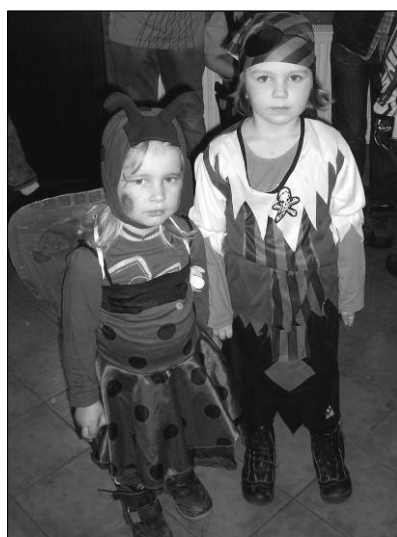
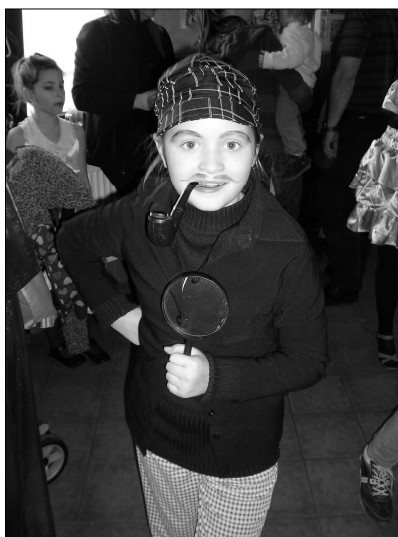
Děti dorazily po jarních prázdninách do školy a nestačily se divit. Překvapení na ně čekalo ve školní družině. Když ráno otevřely dveře, celá školní družina se rozzářila. „Jé, to je ale krása!“ zvolaly děti.

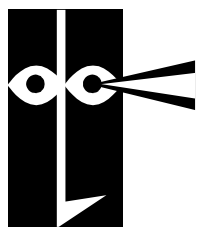
Nová družina se všem moc líbí a všichni si slíbili, že se budou chovat ke všemu novému s úctou a láskou. Po obědě si přitukli šampaňským. „Na novou družinu!“ zvolali a vypili pohárky až do dna.

I. školní karneval

Karneval pro děti se uskutečnil v sobotu 16. března. Nejprve proběhla promenáda masek, při které jsme si mohli všechny karnevalové masky krásně prohlédnout. Poté Kubík, Kíťa, Kačka, Eliška a Martinka předvedli moc pěkné vystoupení v rytmu cha-cha. Následovaly soutěže a diskotéka, kde nechyběly ani tance jako např. mazurka, ptáček nebo makarena.

Jsme moc rádi, že dorazilo tolik dětí a těšíme se na další společně prožité chvíle na „Noci s Andersenem“ v pátek 5. 4. od 18 hodin.

Víte, že ...

- **rok 1348** /letos je tomu plných 665 let/ byl pro římského císaře a českého krále Karla IV., řečeného *Pater Patriae*, **Otec vlasti**, mimořádně významný. Třebaže mu v něm předčasně zemřela jeho milovaná manželka, Blanka z Valois /+1. 8. 1348/ s níž měl dcery Markétu a Kateřinu a velmi pro ni truchlil, nezapomínal na své panovnické povinnosti. Dne 8. 3. 1348 založil Nové Město pražské se třemi trhy /Koňský, Dobytčí, Senný/, čímž se česká metropole tehdy zařadila mezi největší evropská města /lidnatostí a rozlehlostí dokonce předčila i Londýn/. Dne 7. 4. 1348 udělil své univerzitě, prvnímu vysokému učení na sever od Alp, imunitu před zásahy světské moci. Tento akt bývá mylně uváděn jako datum založení pražské univerzity. Dne 10. 6. 1348 započal stavbu hradu Karlštejna, kterou požehnal Arnošt z Pardubic a která už za dnes těžko uvěřitelných pouhých devět let /27. 3. 1357/ začala sloužit jako říšská pokladnice. Byly zde uloženy nejen korunovační klenoty, ale také svaté relikvie, jichž byl císař Karel vášnivým sběratelem. O třicet let později /2. 11. 1378/ se snažil svým posledním panovnickým nařízením o stabilizaci tehdejší české měny. O pár dní později, před 695 lety /29. 11. 1378/, Otec vlasti umírá na zápal plic po pádu z koně a zlomenině krčku stehenní kosti.

- **r. 1503** bylo vydáno nařízení, v němž se „přikazuje hráti v kuličky mimo město, aby se zabránilo shlukům dětí i dospělých, věk hráčů je stanoven od 6 do 65 let, nesmí hráti služby ani těhotné ženy, zapovězena je hra o peníze“. Podle dobových záznamů bylo ještě v roce 1512 za hazardní hru v kuličky odsouzeno k veřejnému výprasku 123 mužů a dětí. Největším milovníkem této hry byl francouzský král Ludvík XIV., který používal ke hře zásadně pouze kuličky z oranžového skla a důlek si hloubil „vlastní patou“. Máme tady jaro, čas obvyklý pro tuto zábavu, tak si s chutí zahrajte. Žádné sankce ani výprask vám už nehrozí.

- **10. 3. 1831** vznikly **Francouzské legie**. Jedním z legionářů v daleko pozdější době byl i ledčický občan, pan Bada, o němž jsme také v Ledčických novinkách svého času psali.

- **2. 12. 1848** nastoupil na trůn císař **František Josef I.**, který se může chlubit dvěma NEJ. Byl jedním z nejdéle vládnoucích panovníků na světě /vládl 68 let/ a ze všech habsburských vládců se dožil nejvyššího věku /86let/. V roce 1853, jako 23letý, díky své „ochrance“ unikl při atentátu téměř jisté smrti. Císař se stal symbolem neoabsolutismu, který přinesl mnohé pozitivní reformy. Byl mezi „lidem“ oblíbený jako záruka spravedlnosti i pro svou nesmírnou osobní pracovitost a skromnost.

- **1847-1848** proběhlo tzv. **Františkovo mapování**. České země /včetně ledčického katastru/ jsou na mapě zachyceny tak, jak je znali tehdejší „současníci“. V „legendě“ na okraji mapy se lze dozvědět velmi mnoho zajímavých „vojenských“ údajů. Na příklad přímo v Ledčicích mohlo být 92 zdejších domů využito jako komfortní pohodlné ubikace /Unterkuwft bequem/ pro nejméně 40 mužů a 10 koní.

- **11. 12. 1744** vtrhli na Podřipsko od Litoměřic **panduři** /pandur = původně osobní strážce uherského či chorvatského šlechtice, později tak byla zvána kontroverzní vojenská jednotka barona Trencka/, kteří vyrabovali nejen roudnická židovská obydlí, ale řádili v celém regionu. Dne 12. 12. 1744, tedy o pouhý den později, na kraj zaútočili **husaři** /od 15. století to byla „lehká jízda“ původně pouze uherské, později celé habsburské armády/. Roudničtí Židé tehdy mezi sebou vybrali 80 dukátů, čímž zamezili obvyklému rabování.

- **17. 12. 1831** vypukla na Podřipsku **cholera** /původem z Asie/. Také na ledčickém hřbitově je z té doby hromadný hrob /u zdi kostela sv. Václava proti márnici/.

- **r. 1363** prosadil císař Karel IV. korunovaci svého tehdy dvouletého syna za českého krále. Dnes se o Václavu IV. vcelku málo ví, že byl vzdělaným, sečtělým a cizích jazyků znalým vládcem a rovněž skvělým společníkem. Bývá totiž často prezentován jako opilec a slaboch. O tomto panovníkovi se zmiňuje i jedna z listin, která má vztah k ledčickému kostelu sv. Václava.

- **13. 2. 1741** v Praze zemřel slavný italský architekt a malíř **Girolamo Costa**, stavitel mnoha sakrálních staveb nejen na Podřipsku. Podle jeho návrhu, a z počátku i pod jeho dohledem, byl postaven také kostel sv. Václava v Ledčicích.

- **4. 5. 1802** v Rakousku, tedy i v Čechách, byla zrušena doživotní **vojenská služba**. U pěchoty se zkrátila na 10, u jezdecka na 12 a u dělostřelectva na 14 let.

- **3. 3. 1378** obdržela Roudnice výsadu ke svobodnému konání purkrechtního práva. V tentýž den založil arcibiskup Jan Očko z Vlašimi na „zeleném drnu“ **Nové město roudnické**, zhruba v místech nynějšího hlavního svažitého roudnického náměstí a přilehlých ulic. Mnohem starší osídlení /tzv. Staré město roudnické a Židovské město/ se rozkládalo na břehu řeky v blízkosti brodu.

- **6. 1. 1698** zemřel mladší syn knížete Václava Eusebia /ten byl jediným potomkem paní kněžny Polyxeny Pernštejnské z Rožmberka a z Lobkovicz/, princ **František Vilém z Lobkovicz**. Pochován byl do rodinné hrobky v roudnickém kapucinském klášteře.

- **1. 1. 1728** kněžna Vilemína z Lobkowicz /rodem hraběnka z Althamu/ věnovala **kapli sv. Viléma** vystavěnou v roce 1726 městu Roudnici. Kaple dodnes stojí před dnešní LDN.
- **8. 1. 1741** odvezla desítka povozů do pražského lobkowiczského paláce většinu drahocenností ze zámku v Roudnici. Kníže dal tento rozkaz z obavy před hroící válkou s Pruskem.
- **23. 3. 1782** došlo ke **zrušení kláštera** premonstrátů v Doksaněch. Jde o místo zmiňované také ve spojitosti s listinou z roku 1226, kde jsou poprvé v historii zmiňovány Ledčice.
- **19. 12. 1873** se ve Vepřku narodil **Josef Walter** /zemřel 15. 1. 1950/, zakladatel a provozovatel několika strojírenských závodů /např. jízdní kola, motocykly, letecké motory, automobily/. Jeho tzv. „Waltrovka“ se udržela ještě čtyři léta po jeho smrti, tedy až do roku 1954.
- **21. 1. 1927** rozkvetly v Ledčicích mnohé stromy, což bylo zapříčiněno předčasným extrémně teplým počasím.
- **31. 12. 1938** v celém tehdejší roudnickém okrese bylo díky sčítání zjištěno **5 tisíc uprchlíků**, kteří byli nuceni opustit své domovy v důsledku přijetí mnichovské dohody. Byli ubytováni, kde se dalo. Několik z nich po určitý čas žilo také v Ledčicích. Hranice protektorátu byly od naší vesnice opravdu jen nedaleko /např. hned za roudnickým mostem přes Labe/.
- **15. 3. 1939** v dopoledních hodinách obsadila Roudnici a podřipské vesnice /tedy i Ledčice/ německá vojska. V následujících dnech nastalo velké zatýkání v rámci akce **Gitter** /Mříže/.
- **3. 10. 1790** se narodil český kněz, amatérský archeolog a historik, Páter **Václav Krolmus** /ano, psal se Václav/, jeden ze zakladatelů české archeologie jako moderního vědního oboru /zemřel 24. 10. 1861/. Většina jeho terénních průzkumů byla zaměřena do našeho regionu. K jeho významnému výročí byla vydána rozsáhlá, nesmírně zajímavá a podnětná publikace z pera skutečného znalce, archeologa Dr. Karla Sklenáře, kterou si můžete zakoupit v Podřipském muzeu v Roudnici. Krolmus i Sklenář svůj výzkum prováděli nejednou také v Ledčicích.
- **1. 5. 1953** bylo v Česku zahájeno televizní vysílání. V Ledčicích měli první **televizor** Srbovi čp. 111.
- **19. 2. 2006** zemřel msgr. **Antonín Bradna** /narodil se 26. 11. 1922 v Praze/. Vystudoval Bohosloveckou fakultu Univerzity Karlovy v Praze a byl jmenován kaplanem v Černoučku. Odtud také docházel vyučovat náboženství do Ledčic. Právě tady byl v květnu 1949 na základě udání místních udavačů, jejichž jména se dochovala, zatčen a obviněn z vykonstruované události, k níž mělo dojít po bohoslužbě v ledčickém kostele sv. Václava 28. září 1948. S trestní sazbou 18 měsíců nepodmíněně byl propuštěn, ale již v srpnu 1952 opět zatčen a odsouzen za protistátní činnost na 16,5 roku vězení /Leopoldov, Valtice/. Byl propuštěn až čtyři roky po amnestii vyhlášené roku 1960. Poté mohl pracovat pouze v dělnických profesích, kněžskou činnost měl nadále zakázán. V roce 1968 byl pozván kardinálem Tomáškem k práci na pražském arcibiskupství. V období „normalizace“ musel roku 1971 z Prahy opět odejít. Přesídlil na farnost v Budyni, kde působil až do své smrti. Poměrně často zajížděl také do Ledčic a Černoučku. Třebaže dobře znal jména svých ledčických udavačů, jejichž vinou musel strávit ve vězení plných dvanáct let svého nejpłodnějšího života, nikdy se jim nemstil. Naopak, ve své závěti napsal: „Prosím všechny, kterým jsem kdy ublížil, aby mi odpustili.“ Čest jeho památce. /IP/

Pětadvacet korun - je to hodně nebo málo?

Na místní poměry se zdá, že zaplatit za půllitr desítky je zřejmě hodně. Ale pokud jste si pivo o ledčickém masopustu zakoupili, věřte, že provize z tohoto prodeje byla smysluplně vynaložena.

Poslední roky při pořádání společenských a kulturních akcí zajišťují občerstvení členové Jednotky SDH Ledčice. Když se podíváme jen o několik málo let zpátky, vždy nastal problém - jak zajistit stánek s občerstvením, protože nikdy nevíte, jaká účast bude, kolik zboží se má nakoupit, aby ho bylo dostatek, co s ním, když ho neprodáte a kromě toho stát za pultem téměř 24 hodin také není nic záviděníhodného. To ostatně mohou potvrdit všichni, kteří si stánek s občerstvením, jak se říká „na vlastní triko“, vyzkoušeli. Dalším zdrojem příjmů je také pokácení starých - nemocných stromů a prodej dřeva. Na tuto službu by obec musela najímat firmu, která by stromy pokácela a také ji patřičně zaplatila. Zcela určitě by náklady na kácení převýšily cenu za prodej dřeva.

Naši hasiči tyto práce zajišťují sami v době svého volna. Za peníze, které utrží, ještě nakupují vybavení do hasičské zbrojnice, ale i další zařízení, které již slouží a nebo v nejbližší době bude sloužit nám všem. Jen pro vaši představu, co například všechno bylo zakoupeno z takto vydělaných peněz: čerpadla, hadice, vyprošťovací nářadí, savice, hasicí přístroje, pracovní ponky, kuchyňská linka, sporák a další. Kromě toho za činnost pro obec Chrástín, vykonávanou již druhým rokem, naše obec do rozpočtu dostává 25 000 Kč ročně. Mimo jiné za dobu svého působení získala jednotka sponzorské dary bezmála za 30 000 Kč. I kdybychom pominuli zákonnou povinnost obce zřídit si JSDH, abychom nemuseli platit jiné obci, jistě mi dáte za pravdu, že své opodstatnění u nás má.

Uzávěrka následujícího čísla je 15. 6. 2013. Do uvedeného data lze na Obecní úřad Ledčice přinášet své příspěvky, podněty a návrhy.

Vydává Obecní úřad Ledčice, reg. č. MR ČR E 106 84, text: Jana Časnochová-Vrzalová, Jiřina Michovská, Ivana Plicková, tisk: Eva Kučerová, Iveta Škarohlídová

Sbírka použitého ošacení

Občanské sdružení Diakonie Broumov je nezisková organizace, která poskytuje sociální služby pro občany z okraje společnosti, materiální pomoc sociálně potřebným, azylové ubytování i pracovní příležitosti.

Sdružení vyhlašuje ve spolupráci s Obcí Ledčice sbírku použitého ošacení a jiných předmětů do domácnosti:

- Letního a zimního oblečení /dámské, pánské,dětské/
- Lůžkovin, prostěradel, ručníků, utěrek, záclon,
- Látky (minimálně 1m2, prosíme, nedávejte nám odřezky a zbytky látek)
- Domácí potřeby - nádobí bílé i černé, skleničky- vše nepoškozené
- Vatované a péřové přikrývky, polštáře a deky
- Obuv – veškerou nepoškozenou
- Hračky – nepoškozené a kompletní
- Peří, péřové přikrývky a polštáře

Sbírka se uskuteční ve dnech od 8. 4. 2013 do 15. 5. 2013 každé pondělí od 14 do 17 hodin, v sobotu 27.

4. 2013 od 9 do 11 hodin ve sběrném dvoře. Po dohodě na obecním úřadu lze i v jiném termínu i čase.

Věci prosíme zabalené do igelitových pytlů či krabic, aby se nepoškodily transportem.

Tašky na třídění odpadu

Obec Ledčice z důvodu zefektivnění třídění odpadu v domácnostech zakoupila od autorizované obalové společnosti EKO-KOM sady tašek z netkané textilie na tříděný odpad do domácností. Jedna sada představuje 3 ks tašek (modrou, zelenou a žlutou) pro sběr papíru, skla a plastů.

Materiál je 80% originál PP, 20% recyklovaný PP, omyvatelný. Ucha jsou v tašce křížově prošitá, aby bylo možné garantovat nosnost tašky 10 kg. Taška má pevné dno, které netrpí překladem. Přibližná velikost jedné tašky je 35 cm šířka, 50 cm výška, 26 cm hloubka. Jedna sada obsahuje po jednom kusu tašky na papír, plast a sklo. Orientační cena sady 40 Kč.

Lužickou cestou na sever – další etapa 13. 4. 2013

Ing. Jan Havelka, předseda Klubu českých turistů

Klub českých turistů odbor Vojty Náprstka již třetí rok organizuje postupně pochody po historické cestě, která již na konci prvního tisíciletí vedla z Prahy na sever do Rujány (původně Rána, německy Rügen) - největšího ostrova v Německu, ležící na severovýchodním okraji spolkové země Meklenbursko-Přední Pomořansko v Baltském moři.

Poté, co účastníci pochodů absolvovali v minulých letech první etapu z Prahy 6 - Suchdola přes Tursko do Kralup n/Vlt. a o rok později druhou etapu z Kralup přes Nelahozeves do obce Sazená, pořádá v letošním roce etapu třetí. **Ta se uskuteční 13. 4. 2013 a povede od železniční stanice Mlčechvosty (na trati Kralupy - Roudnice nad Labem) přes obce Ledčice a Mnetěš na vrchol hory Říp.** Většina trasy jde po neznačených cestách, účastníci však dostanou podrobný itinerář nebo mohou jít ve skupině vedené jedním z organizátorů. Na vrcholu hory Říp obdrží účastníci vrcholové razítko, neboť je akce zařazena do celorepublikového seriálu pochodů "Vystup na svůj vrchol". **I my ledčičtí se můžeme k turistickému pochodu připojit. Podrobnější informace dostanete na obecním úřadu nebo najdete na stránkách www.ledcice.cz.**

Výše startovného je 30 Kč. Z toho bude za každého platícího účastníka odvedeno 10 Kč jako příspěvek na výstavbu nové Bezručovy chaty na Lysé hoře v Beskydech.

Z hory Říp pak trasa pokračuje po červené turistické značce do obce Ctiněves, kde je cíl základní trasy a je odtud možný odjezd vlakem přes Vraňany do Prahy. Popsaná trasa je dlouhá cca 14 km. Pokud by někdo chtěl jít trasu ještě o 9 km delší, může pokračovat stále po červené značce zpět do Mlčechvost a do Prahy odjet odtud. Start pochodu je od 9:30 do 10:45 hod. od zastávky ČD Mlčechvosty.

Více informací na tel. čísle: 736 754 000, nebo na mailu havelka@kct.cz.